

ПОСЛАНИЕТО НА АПОСТОЛ ЮДА

Автор и дата на написване:

Авторът на това послание е Юда, който представя себе си като слуга на Исус Христос и брат на Яков (1:1). Яков е един от водачите на Ерусалимската църква (Д.А. 12:17; 15:3) и брат на Исус (Мат. 13:55; Марк 6:3), който заедно с другите му братя не вярва в Него като Месия до Неговото възкресение (Марк 3:21; Йоан 7:5; Д.А. 1:14). Посланието е написано около 70 г. сл.Хр.

Тема:

Авторът предупреждава църквата за появата на лъжеучители, които използват християнската свобода и благодатта Божия за оправдание на безнравственото поведение (1:4-19). Същевременно той призовава християните да растат в познание на истината Христова и към непоколебимо свидетелстване на тази истина (1:20-23).

Съдържание:

1. Приветствие (1:1,2)
2. Цел за написване на посланието (1:3,4)
3. Изобличаване на лъжеучителите (1:5-16)
4. Призив за устояване (1:17-25)

Шоро 1

1:1-4 „Састипе“

1 О Юдас, подлагарос е Исус Христоско, тай о пхрал е Яковеско, жи ко кидинде дехунука таро Дел о Дад тай ахардя таро о Исус Христос:

2 Мила, рамане, тай дехиба тумаро те ачхол бут.

3 Дехунея сарто керав, та те калярав амаре кетано уддара, гаял керав туменге те калярав тай те вакерав, та те овен ко апакияба, колато сар иек сине предииндо ко свентоне.

4 Соскетото тховде пес несаве мануша, колато адавкха сине поломя кай си крисиме, сар чордане, колато иринен о гудлипе е амаре Делвеско ко пхириба тай отчхивен пес таро иек Хулай о Девел амаро о Исус Христос.

1:5-16 „Хохавнесикавденге“

5 Мангав туменге те вакерав, кана ахалъон сине адавкха са со си кай о Дел, тай скеписар евхарес Пере дуняс таро египетско пхув, после мударгяс околел, колато на апакияниле,

6 тай кай о ангеля, колато на изикерде пере икериба, а мукле пере кхера, Ов лен икерел телал о тунярикос ко сардо састера е крис ко баро диес;

7 Сарто тай о Содом, тай о Гомор тай окола диза колато сине сар ленде, со сине динде ко лубипе тай изпеле ко со си мамуй икериба тай о порокия гаял тховде модело ингелен о накажиба ко сарда як.

8 Гаял са со си, ко също тай окола, со сунопхендя те аравен сар лубипе ни манген е барипе, тай акушен саворе шукарипе.

9 А о арахангелас о Михаил, ковата ашарел е бенгеса, препирилел пес е Моисескоре трупос, на даранило те вакерел упрал лесте несави крис, а вакергяс: О Дел те припхенел тут.

10 Адалкха, гаял акушиба са со си ковата ни жанен а ковата жанен сар домазлъкос би гомяко адалкхесас разаравен пес коркоро.

11 Кханилес ленге соскетото пхирен ко Каинескоро дром, ащал барвалимаске, мукен пес ко Валаамаскоро бигогги, тай нашалгъон ко Кореевоско инати.

12 Адалкха си телал паинесте баро, колато хан пиен туменцар, амаленге тай тумен халярен, тай би дараса икерен пес, он си би паенгоро нуверя со ингелен лен о балваля, касъми каща би емишенгере, дуй дром муле, би коренескере;

13 холяме сар денизескере пая, колато измукен пеня, пере би лажанукале букенцар кале, чергеня жи ко вековя.

14 Ащал ленге о пророкос тай о Енох о евтато таро Адам, като вакергяс: Аке, о Дел деш мялянцар Пере санта;

15 та те изкерел о крис упрал саворенде, тай те вакерел со си доша саворенге со си на бичаче, саворенге со си бичаче ко бука, колато гаял ко бичаче керенас тай саворе кханиле

1 Глава

1:1-4 „Приветствие“

1 Юда, раб Исус Христов, и брат Яковов до призваните и осветени в Бога Отца и запазени от Исуса Христа;

2 Милост, мир и любов да ви се преумножи.

3 Възлюбени, като положих пълно старание да ви пиша за общото ни спасение, счетох за нужно да ви пиша и увещаща да се подвизавате за вярата, веднъж завинаги дадена на светиите.

4 Защото са се вмъкнали някои човеци, чието осъждение е отдавна предопределено, нечестивци, които обръщат благодатта на нашия Бог в разпуснатост и се отричат от единствения наш Владетел, и Бог Господ наш Исус Христос.

1:5-16 „Лъжеучителите“

5 Искам да ви напомня, като знаете вече това, че Господ, като спаси народа от Египетската земя, после погуби онези, които не вярваха;

6 Ангелите пък, които не опазиха своето първенство и напуснаха обиталищата си, пази във вечни окови, в мрак, за великия съден ден.

7 Както Содом и Гомор и околните градове, които по същия начин като тях блудстваха и налитаха на друга плът, станаха за пример с това, че бяха наказани с вечен огън;

8 Така ще бъде и с тези, които бленувайки като насън, сквернят плътта, презират началства и хулят власти.

9 И Архангел Михаил, спорейки с дявола за Мойсеевото тяло, не посмя да произнесе хулителна присъда, и каза: Господ да те смърти.

10 Ала тези хулят това, което не знаят, по природа като безизразни животни знаят, в него се развърщават.

11 Горко им, защото тръгнаха по Каиновия път, хвърлиха се в материалистичната заблуда на Валаам и погинаха в Кореевото упорство.

12 Подводни скали, петният братските ви вечери, като пируват с вас и без страх се угояват, като безводни облаци, носени от ветрове, есенни дървета, безплодни, дважд умрели, изкоренени;

13 свирепи морски вълни, които се пенят в срамоти, ски-тащи звезди, за които мрачната тъма е запазена вовеки.

14 За тях е пророкувал и Енох, седмият от Адам, като казва: Ето, Господ иде с десетки хиляди свои светии,

15 за да извърши съд над всички и да изобличи всички нечестивци между тях за всички дела, които са извършили в нечестие си, и за всички жестокости, които са изrekli

1:1-4 „Приветствие“

Юда започва посланието с поздрав който включва три основни истини относно вярващите в Христос: призвани, възлюбени и пазени. Всеки християнин е бил призван от Бога, за да бъде Христов последовател, както и да бъде пазен за едно чудесно бъдеще с Него, поради безкрайната Му милост и любов. Но вярващият трябва да устоява своята вяра, защото стремежът на лъжеучителите е да подкопаят нейните основи (1:3,4).

1:5-16 „Лъжеучителите“

В своето безбожно и безнравствено поведение, лъжеучителите отхвърлят Христос като Господ и Спасител. Авторът дава три старозаветни примера, чрез които разкрива отношението на Бог към отстъпниците, показвайки, че бунтът срещу Него е обречен на провал: израилтяните, небесните ангели, градовете Содом и Гомор (1:5-7). След това Юда набляга отново на отстъпниците по негово време, описвайки техните

грехове, заблудителни думи и дела, както тяхното наказание (1:8-16). Те хулят и презират всяка власт – божествена и човешка, и като животни без разум се предават на собствените си удоволствия, развърщвайки себе си. Превръщат Божието служение в печалбарство и забогатяване, използват красноречиво и ласкателно говорене, за да изопачат истината, да заблудят слушателите си и да получат някаква облага. С ярки образи Юда показва, че близостта до такива хора е сериозна опасност и трябва да се избягва (1:12). Те са като: „подводни скали“, които причиняват корабкрушения; „безводни облаци“ на неизпълнена надежда за очакван дъжд в сушаво време; голи „есенни дървета“ без плод и листа; хора, които са „дважд умрели“ в грях – по природа и чрез лично отстъпничество; „изкоренени“ – безплодни дървета, на които им предстои изхвърляне в огън, когато Христос ще дойде отново на земята, за да унищожи напълно враговете Си и да установи Своето господство (1:14,15). Лъжеучителите са като разпенени „свирепи морски вълни“, създаващи безстойностен шум; „скитачи звезди“, които падайки, светят за кратко, но бързо угасват в тъмнината (1:13).

пхерася колато о бичалде безехале хоратинелас упрал Лесте.
16 Адалкха си колато чингаденас, ровенас, като пхиренас пе дромнде нума о муя ленгере хоратиненас учесте, тай ащал барвалимаске хохавенас е манушен.

1:17-25 „Апело те овел стронго“

17 А, туме, дехунукален, мабистерден о пхерася со си из вакерде англе катаро апастоля амаре Делвеско о Исус Христос, сар туменге вакерелас:

18 Ко палутно диеса, ка овел со асан песке, колато ка пхирен пере кханиле букенде.

19 Адалкха си, колато керен араиба, те разчхинен амен колато нанай лен о Духос.

20 А туме дехунален, като икерен тумен тумаре пресвето апакияба, тай молин тумен ко Свето Духос,

21 Кипин тумен ко Делвеско дехиба, дехен о милости амаре Делвеско о Исус Христос ко бимеримаско живипе.

22 Тай каринго иек, ковато си ко кунипе овен мила;

23 Аврен сураксано, като икален лен андари як а каринго авер керен милос дараса, като даран даже таро насуля шеях.

24 А Ащиненго те ащи аракхен тумен катаро перибе, тай те тховел тумен би безехале, лошаляса ангал Перо барипе,

25 ко иек Дел, амаро Уддара гаял о Исус Христос амаро Дел, те авел слава тай барипе, тай ангал саворе вековя тай акана, тай жи ко саворе вековя. Амин.

против Него нечестивите грешници.

16 Те са роптатели, недоволници, които постъпят според похотите си нечестиви и беззаконни, устата им произнасят надути неща, и за полза стават ласкателни.

1:17-25 „Призив за устояване“

17 Но вие, възлюбени, помнете думите, които апостолите на нашия Господ Исус Христос предрекоха;

18 те ви говореха, че в последно време ще се явят подигравачи, които ще постъпват според нечестивите си страсти.

19 Те са люде разцепници, плътски и нямат Духа.

20 Но вие, възлюбени, като назидавате себе си в пресветата ни вяра и се молите чрез Светия Дух,

21 пазете себе си в любовта Божия, очаквайки милостта Господна чрез Исуса Христа, за вечен живот;

22 и към стоящите в съмнение бивайте милостиви;

23 други със страх спасявайте, като ги изтръгвате от огъня, като се отвращавате от осквернената от плътта дреха.

24 А на Способния да ви опази от препъвания и да ви постави пред славата Си безупречни в ликуване;

25 на Единствения премъдър Бог, наш Спасител слава и величие, сила и власт сега и във всички векове. Амин.

1:17-25 „Призив за устояване“

Юда призовава вярващите да помнят поученията на апостолите относно появата на всякакъв вид ереси от лъжеучители, които са плътски човеци, предизвикващи разцепления. Те никога не са били новородени, за да поучават правилно библейски (2Петр. 2:1-3; 1:17-19). Авторът ги увещава да се пазят, стоейки по-близо до Господ Исус Христос, като изучават и се покоряват на Словото, молейки се в съгласие с Божията воля (1:20). Да не позволяват нищо, което да ги разделя от Божията любов, като очакват с надежда Второто пришествие на Христос, когато ще вземе Неговите вярно устояли (1:21). Юда съветва за духовна про-

ницателност и поведение при помагането на хора, които са попаднали под влияние на лъжеучение (1:22,23). Към тези, които са в съмнение, е нужно внимателно и търпеливо наставление в пълната истина за Христос. Към други, които са отишли по-далеч от съмнението, като са възприели начина на мислене и поведение на онези, които ги заблуждават, правейки свои последователи, трябва решително да се изобличават. Не трябва да се правят компромиси, за да не се разпространява внесената зараза. Доколкото е възможно да се помогне на заблудилите се, за да осъзнаят и изоставят онова, което ги е отклонило от истинската вяра и благовестие.